

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติด ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยจะกล่าวถึง ความมุ่งหมายของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติด ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา
2. เพื่อศึกษากระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติด ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติด ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

เจตคติต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติด มีความสัมพันธ์กับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติด ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2545 จำนวน 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดสระบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 118 คน จากโรงเรียน จำนวน 118 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2545 จำนวน 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดสระบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 91 คน จากโรงเรียน จำนวน 91 โรงเรียน

การหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรของ Taro Yamane' (1973 : 125) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e^2)}$$

เมื่อ $e =$ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ให้เท่ากับ .05

3. การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Proportional Stratified Random Sampling)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2536 : 156-157) ถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยแต่ละข้อมีเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกตอบ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เจตคติทางบวกจะได้คะแนนมาก เจตคติทางลบจะได้คะแนนน้อย ถ้านำคะแนนแต่ละข้อมารวมกันและหาค่าเฉลี่ยจะรู้ว่า มีเจตคติ อย่างไร

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ถามเกี่ยวกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการประสานงาน และด้านการประเมินผล มีเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกตอบ 5 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย และปฏิบัติน้อยที่สุด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยขอให้บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยาทำหนังสือราชการถึงผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียนในการเก็บข้อมูล

5.2 การส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีนำแบบสอบถามพร้อมสอจดซองเปล่าติดแสตมป์และจำหน่ายซองถึงผู้วิจัย ส่งทางไปรษณีย์ไปยังผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 91 ฉบับ

5.3 การเก็บแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้บริหาร โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ส่งแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ที่ผู้วิจัยได้จำหน่ายซองพร้อมติดแสตมป์ไว้ หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 15 วัน ถ้ายังไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืน ผู้วิจัยก็ได้ติดตาม

การส่งแบบสอบถามกลับคืนจากผู้บริหาร โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทางโทรศัพท์และติดตามรับคืน รับคืนด้วยตนเองบางส่วนต่อไป ผลปรากฏว่าได้แบบสอบถามคืน จำนวน 91 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 12 ดังนี้

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.4 วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนเป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และเป็นผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเจตคติต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารมีเจตคติต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 7 ข้อ จากจำนวน 29 ข้อ ดังนี้ ผู้บริหารคิดว่าการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในกลุ่มนักเรียนในโรงเรียน เป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของผู้บริหาร โรงเรียน ผู้บริหารเชื่อว่าถ้าจะให้การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียนประสบความสำเร็จจำเป็นต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กันทั้งบ้าน ชุมชนและ

โรงเรียน ผู้บริหารคิดว่าการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสฟติดในโรงเรียนมีความจำเป็น ผู้บริหารเชื่อว่าโรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสฟติด ผู้บริหารเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องตั้งคณะกรรมการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสฟติดในโรงเรียน ผู้บริหารเชื่อว่าในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสฟติดที่ได้ผลจะต้องมีการจัดทำแผนงาน/โครงการ และผู้บริหารเชื่อว่าครูและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนยังเกี่ยวข้องและรับประโยชน์จากการจำหน่ายและการเสฟยาเสฟติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84, 4.82, 4.79, 4.71, 4.63, 4.57 และ 4.54 ตามลำดับ

ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา มีเจตคติต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสฟติด อยู่ในระดับเห็นด้วย จำนวน 20 ข้อ จากจำนวน 29 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คิดว่าผู้บังคับบัญชาในระดับสูงขึ้นไปไม่ยอมรับความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสฟติดในโรงเรียน เชื่อว่าการให้ความรู้และวิชาการแก่ครูและนักเรียนเกี่ยวกับโทษและพิษภัย ตลอดจนสาเหตุของการติดยาเสฟติด จะช่วยในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสฟติดได้ และเชื่อว่าโรงเรียนสีขาวปลอดยาเสฟติด เป็นเพียงการสร้างภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48, 4.47 และ 4.45 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ย 3 อันดับท้ายเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เชื่อว่าหากโรงเรียนมีวิธีการประชาสัมพันธ์การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสฟติดที่ดีจึงจะทำให้นักเรียนปลอดภัยจากยาเสฟติด คิดว่าปัจจุบันมียาเสฟติดแพร่ระบาดในโรงเรียนจำนวนมากเนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจปล่อยปละละเลยในการกวาดล้างจับกุมผู้ค้ายาเสฟติด และคิดว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเมือง ทั้งในระดับชาติ จังหวัด เทศบาล ตำบล และหมู่บ้าน มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตและจำหน่ายยาเสฟติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78, 3.72 และ 3.71 ตามลำดับ

ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา มีเจตคติต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสฟติด อยู่ในระดับไม่แน่ใจ จำนวน 2 ข้อ จากจำนวน 29 ข้อ ดังนี้ คิดว่ากิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสฟติดในโรงเรียนมีความสำคัญมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ในโรงเรียน และไม่เชื่อว่าการที่นักเรียนในโรงเรียนเป็นผู้เสฟยาเสฟติดหรือจำหน่ายยาเสฟติดเนื่องมาจากความยากจนของครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และ 2.65 ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสฟติด ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารมีกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสฟติด อยู่ในระดับปฏิบัติมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกด้านเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการประสานงาน และด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24, 4.12, 3.96, และ 3.87 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่พบจาก

การวิจัย ดังนี้

3.1 ด้านการวางแผนพบว่า ผู้บริหารมีกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไข ภัยพิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก และมีการกระจายของข้อมูลอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .19 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บริหารมีกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขภัยพิบัติในเรื่องมีแผนงาน/โครงการ ด้านการให้ความรู้และวิชาการในการป้องกันและแก้ไขภัยพิบัติ อยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด เพียงข้อเดียว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ส่วนข้ออื่น ๆ มีกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไข ภัยพิบัติ อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก เรียงลำดับจาก มากไปหาน้อย ดังนี้ มีแผนงาน/โครงการด้านกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขภัยพิบัติ มีการ สสำรวจและทำสถิติผู้เสียหายในโรงเรียน และมีโครงการเดินรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดเพื่อ ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนใกล้เคียงทราบถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29, 4.27 และ 4.25 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 อันดับท้าย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีแผนงาน/โครงการด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ในการป้องกันและแก้ไขภัยพิบัติ มีโครงการส่งเสริมให้นักเรียนออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอนามัยว่างไกลยาเสพติดและมีการจัดทำ คู่มือปฏิบัติงานในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขภัยพิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18, 4.15 และ 4.11 ตามลำดับ

3.2 ด้านการจัดองค์การ พบว่า ผู้บริหารมีกระบวนการบริหารในการป้องกันและ แก้ไขภัยพิบัติ อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก เรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการจัดตั้งคณะกรรมการในการจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ในการป้องกันและ แก้ไขภัยพิบัติในโรงเรียน มีการจัดโครงสร้างให้ครูในโรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ป้องกันและแก้ไขภัยพิบัติในโรงเรียน และมีการจัดตั้งคณะกรรมการในการปฏิบัติตาม นโยบายของกรมสามัญศึกษาในการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้โรงเรียนมีเขตปลอด สารเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24, 4.23 และ 4.15 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 อันดับท้าย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการจัดตั้งคณะกรรมการในการติดตามและประเมินผลในการ ป้องกันและแก้ไขภัยพิบัติในโรงเรียน จัดให้ครูในโรงเรียนมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการ ให้ความรู้และการจัดกิจกรรมในการป้องกันและแก้ไขภัยพิบัติแก่บุคลากรในโรงเรียน และจัดให้นักเรียนในโรงเรียนมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้ความรู้และการจัดกิจกรรม ในการป้องกันและแก้ไขภัยพิบัติแก่บุคลากรในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09, 4.04 และ 3.96 ตามลำดับ

3.3 ด้านการประสานงาน พบว่า ผู้บริหารมีกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการประสานงานเชิญวิทยากรจากภายนอก เช่น ค่ายวอ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียน มีการประสานงานและขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการ เอกชน และผู้นำชุมชนในการจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียนและมีการประสานงานและขอความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ เอกชน และผู้นำชุมชนในการจัดงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09, 4.07 และ 4.00 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 อันดับท้าย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการประสานงานจัดหาบุคลากรจากภายนอกแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียน มีการประสานงานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น การอุทิศแรงงานในการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนให้ร่มรื่นสะอาด สวยงาม เพื่อเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจสำหรับนักเรียน และมีการประสานงานและขอความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาลและวัดในการจัดงบประมาณสนับสนุนจัดสร้างและปรับปรุงอาคารสถานที่ให้มีความปลอดภัยจากยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92, 3.89 และ 3.85 ตามลำดับ

3.4 ด้านการประเมินผล พบว่า ผู้บริหารมีกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการจัดทำและรายงานผลการดำเนินงาน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียน มีการติดตามและประเมินผลผลงาน/โครงการ ด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต และมีการติดตามและตรวจสอบนักเรียนเพื่อสำรวจหาผู้คิดยาเสพติดหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09, 4.04 และ 4.02 ตามลำดับและมีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 อันดับท้าย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการนิเทศติดตามการดำเนินงานในการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต โดยผู้บริหารโรงเรียน มีคู่มือในการติดตามและประเมินผล และมีการดำเนินการติดตามนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดซึ่งได้ออกจากโรงเรียนไปแล้ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82, 3.62 และ 3.25 ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .85 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูง ในด้านการวางแผน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

เท่ากับ .87 และมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงในด้านการจัดการ ด้านการประเมินผล และด้านประสานงาน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .77, .65 และ .63 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติด ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี ซึ่งเป็นวัยที่บุคคลส่วนใหญ่มีภาวะรับผิชอบ และมีประสบการณ์มากพอสมควรที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งนับว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญประการหนึ่งของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะระดับการศึกษาเป็นเครื่องแสดงถึงความรู้ความสามารถทางสติปัญญาที่จะนำไปประกอบคุณประโยชน์ และสังคมทั่วไปจะให้การยอมรับแก่ผู้ที่มีระดับการศึกษาหรือวุฒิทางการศึกษาสูง ดังที่จินดา เพราะสุนทร (2535 : 190) กล่าวไว้ว่า ระดับความรู้ หรือวุฒิทางการศึกษา จะเป็นเครื่องแสดงถึงประสบการณ์ทางด้านความรู้ความสามารถแก่สังคมและบุคคลภายนอก แม้ว่าวุฒิทางการศึกษาจะมีได้เป็นเครื่องประกันความสามารถของบุคคลได้ แต่ก็ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเหตุว่าก่อนที่จะได้รับวุฒินั้น ๆ มา ผู้เรียนจะต้องผ่านการศึกษาดำเนินหลักสูตรต่าง ๆ ที่กำหนดไว้และผ่านการทดสอบความสามารถมาขั้นหนึ่งแล้ว และส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเจตคติต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติด ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริหารมีเจตคติต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติดอยู่ในระดับเห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อภิชาติ พงษ์จิราภรณ์ (2536 : 16) ที่กล่าวถึงเจตคติว่า เป็นสภาพจิตใจ ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งเร้า และแสดงออกมาเป็นการพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 241-242) ที่กล่าวว่า เจตคติมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความและช่วยในการประเมินสิ่งเร้านั้น ๆ ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า และด้านพฤติกรรมที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนโยบายของรัฐบาลที่ตระหนักถึงปัญหาอาเสพติดว่าเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 (2539 : 60)

จึงได้ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ และให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับกลุ่มเด็กและเยาวชนทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน ในส่วนของสถานศึกษาได้กำหนดให้สร้างความเข้มแข็ง และความต่อเนื่องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตด้วยการใช้รูปแบบผสมผสานการดำเนินงาน และผสมความร่วมมือของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยเน้นการพัฒนากระบวนการ หลักสูตร ผู้สอน และวิธีการเรียนการสอน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต

ประกอบกับนโยบายด้านการป้องกันสารเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2543 : 30-32) ที่กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการพัฒนาระบบการเรียนการสอนครบวงจร จัดกิจกรรมส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษา พัฒนาระบบบริหารและจัดการ ตลอดจนการสนับสนุนทางวิชาการ และให้ถือว่าการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียน นักศึกษาเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของสถานศึกษา

สอดคล้องกับนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของกรมสามัญศึกษา (2540 : 83-84) ที่กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดทำแผนงาน/โครงการ/งานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตให้สอดคล้องกับแผนป้องกันสารเสพติดของกระทรวงและนโยบายของกรมที่กำหนดให้สถานศึกษาเป็นเขตปลอดสารเสพติดทุกชนิด ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดแก่บุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ผูกทักษะชีวิตที่จำเป็นให้แก่นักเรียนเพื่อป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากยาเสพติด ระวังการแพร่ระบาดของยาบ้ายากล่อมประสาทเป็นกรณีพิเศษ ให้องค์กรของชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตกับสถานศึกษาอย่างจริงจัง พัฒนาสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไพบุลย์ อินทรวีชา (2527 : 55) ที่กล่าวว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลไม่ใช่สิ่งที่คิดตัวมาแต่กำเนิด บุคคลมีเจตคติต่อเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพสิ่งแวดล้อมทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับอายุ ชาติพันธุ์ และระดับการศึกษา เป็นต้น

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เนื่องจากนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนกรมสามัญศึกษา ที่ตระหนักถึงปัญหาสุขภาพจิตว่าเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ การป้องกันและการแก้ไขปัญหาคาต้องใช้ระยะเวลา ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรและกลไกทางสังคมในทุกระดับ ด้วยการระดมสรรพกำลังของสังคมให้เข้ามามีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาคาอย่างจริงจัง จะมีผลให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต

ประสบผลสำเร็จ ส่งผลให้ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา มีเจตคติที่ดีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาสพคดี

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาสพคดีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการบริหาร 4 ด้าน ได้แก่ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการประสานงาน และด้านการประเมินผล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพิมล เขียวไพสิฐ (2526 : 114-119) ที่พบว่า ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การประสานงาน การใช้อำนาจบังคับบัญชา การตัดสินใจสั่งการ การติดต่อสื่อสาร และการประเมินผล และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สกล ความบุญชัย (2530 : 84-191) ที่พบว่า คณะกรรมการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา มีการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหาร 7 ประการ คือ การตัดสินใจสั่งการ การวางแผน การจัดองค์การ การติดต่อสื่อสาร การใช้อำนาจบังคับบัญชา การประสานงาน และการประเมินผล

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2534 : 39) ที่กล่าวว่า กระบวนการบริหารเป็นแนวทาง เทคนิค หรือวิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการปฏิบัติภารกิจให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2523 : 48) ที่กล่าวว่า เป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะใช้ทรัพยากรทางการบริหาร ซึ่งได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และเวลา โดยอาศัยกระบวนการบริหารมาเป็นองค์ประกอบเพื่อให้เกิดระบบในการบริหารงานที่มีระเบียบ เพราะระบบการบริหารเป็นเสมือนเครื่องมือที่จะทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์และนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การใช้กระบวนการบริหารในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็น เพราะกระบวนการบริหารเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบที่จะช่วยให้ผู้บริหารทำงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามเป้าหมายขององค์การ และทำให้ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่น่าสนใจจากผลการวิจัย ดังนี้

3.1 ด้านการวางแผน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าผู้บริหารมองเห็นความสำคัญของการวางแผนว่าจำเป็นต่อการบริหารงาน เพราะการวางแผนเป็นกระบวนการคิดวิเคราะห์เพื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยมีการคาดคะเนปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นและทำการพัฒนาหาวิธีการแก้ไขเอาไว้ล่วงหน้า โดยจะต้องพิจารณารายละเอียดสิ่งที่จะต้องทำว่าทำอะไร เมื่อไร พร้อมระบุผลสำเร็จต่าง ๆ ที่ต้องการจะนำกิจกรรมมุ่งไปสู่วัตถุประสงค์ตามที่ตั้งเอาไว้ (ธงชัย สันติวงษ์. 2540 : 36) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

มาลัย บึงสว่าง (2540 : 29) ที่กล่าวว่า การวางแผนเป็นการกำหนดวิธีการปฏิบัติงานในอนาคต เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการและแผนงานทุกอย่างที่วางไว้อาจเปลี่ยนแปลงได้ถ้าเห็นว่าไม่เหมาะสม เพราะในการบริหารงานทุกอย่างการดำเนินงานตามแผนอาจมีปัญหาหรือมีอุปสรรค ดังนั้น จึงต้องมีการปรับแผนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ (จินดา เพราะสุนทร. 2535 : 196) และสอดคล้องกับแนวคิดของ พะยอม วงศ์สารศรี (2540 : 80) ที่กล่าวว่า แผนที่ดีนั้นจะต้องมีลักษณะที่เฉพาะมากกว่ามีลักษณะกว้าง มีการจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่รู้แล้วและสิ่งที่ยังไม่ว่างให้ชัดเจน มีการเชื่อมโยงอย่างมีเหตุผลสามารถนำไปปฏิบัติได้ มีลักษณะยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ และต้องได้รับการยอมรับจากกระบวนการที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2542 : 95) ที่ได้กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษาว่า ผู้บริหารมีอาชีพต้องวางแผนงานขององค์กรได้อย่างมียุทธศาสตร์ และเหมาะสมกับเงื่อนไขข้อจำกัดของผู้เรียน ครู ผู้ร่วมงาน ชุมชน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมชาย เทพแสง (2543 : 20-23) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารมีอาชีพต้องมีแผนล่วงหน้าในการทำงาน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประดิษฐ์ ระติคานนท์ (2528 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาที่มีกระบวนการบริหารงานด้านการวางแผนอยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมนึก อ่อนจิระ (2545 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูมีความคาดหวังให้ผู้บริหารสถานศึกษามีพฤติกรรมหรือปฏิบัติเกี่ยวกับบทบาทการวางแผนอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารักษ์ อินทร์พยุง (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า บทบาทของผู้บริหารตามการรับรู้ของครู ด้านการวางแผน อยู่ในระดับมาก และผลการวิจัยของ บรรณเลข คำพรรณ (2529 : 153-157) ที่พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารงานด้านการวางแผน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

จึงกล่าวได้ว่า การวางแผนมีความสำคัญต่อการบริหารทุกประเภท ถ้าขาดการวางแผนเป็นการยากที่กิจกรรมทุกชนิดจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยากที่จะดำเนินไปอย่างถูกต้อง การวางแผนเป็นการกำหนดนโยบาย แนวทาง และวิธีการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าซึ่งจะต้องสอดคล้องกันเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องและสมบูรณ์

3.2 ด้านการจัดองค์การ พบว่า อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกเรื่อง ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าการจัดองค์การมีความสำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งของการบริหารงาน ดังที่ ศิริอร ชันธหัตถ์ (2541 : 79) ได้กล่าวว่า การจัดองค์การ เป็นการจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ และบุคคลในองค์การ โดยกำหนดภารกิจ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อให้การประกอบการตามภารกิจขององค์การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545 : 184) ที่กล่าวว่า การจัดองค์การมีความสำคัญ เพราะทำให้ทราบแนวทางปฏิบัติงานช่วยให้ทำงานไม่ซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกันในหน้าที่ ช่วยให้พนักงานทราบขอบเขตของงาน การติดต่อประสานงานจะได้สะดวกขึ้นและทำให้ผู้บริหารสามารถที่จะตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว และยังคงคล้องกับแนวคิดของ สุพจน์ พันธุ์ชูเพชร (2538 : 106) ที่กล่าวว่า ถ้าในองค์การใดได้มีการจัดองค์การอย่างดี โดยมีการกำหนดบทบาทหน้าที่และขอบข่ายในการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจนและผู้ปฏิบัติงานเข้าใจนำไปปฏิบัติได้องค์การนั้นก็จะเป็นที่ประสบ ความสำเร็จ และจะส่งผลไปยังการบริหารงานในทุกด้านด้วย ตลอดจนสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บรรณเรณู คำพรรณ (2529 : 153-157) ที่พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารงาน ด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประดิษฐ์ ระลิดานนท์ (2528 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา มีกระบวนการบริหารงานด้านการจัดองค์การอยู่ในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินดา เพราะสุนทร (2535 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด มีระดับของการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารงานด้านการจัดองค์การอยู่ในระดับปานกลาง

จะเห็นได้ว่า การจัดองค์การมีความสำคัญอีกขั้นหนึ่งของกระบวนการบริหารเพราะเป็นวิธีการจัดระบบการทำงานภายในองค์การ เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างมีระเบียบแบบแผน และสามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ได้

3.3 ด้านการประสานงาน พบว่า อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกเรื่อง สิ่งเหล่านี้ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เล็งเห็นความสำคัญของการประสานงานว่าเป็นกระบวนการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างบุคคล วัสดุ และทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของหน่วยงานโดยจะเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับหน่วยงาน หรือระหว่างหน่วยงานหนึ่งกับอีกหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งไม่จำเป็นว่าหน่วยงานนั้นจะมีเป้าหมายเดียวกันหรือหวังผลเดียวกัน (นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. 2534 : 74) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมคิด บางโม (2538 : 178) ที่กล่าวว่า การจัดระเบียบการทำงานและการติดต่อกัน เพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ร่วมมือปฏิบัติการเป็น น้ำหนึ่งใจเดียวไม่ทำให้งานซ้ำซ้อน ขัดแย้งหรือเหลื่อมล้ำกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปโดยราบรื่น รวดเร็ว ประหยัด และมีประสิทธิภาพ เพราะในการปฏิบัติงานร่วมกันต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้ทุกคนรู้ เข้าใจ และเต็มใจรับงานที่ตนเองได้รับมอบหมาย ดังที่ สมพงษ์ เกษมสิน (2521 : 153-154) กล่าวไว้ว่า จะต้องพยายามให้เกิดพลังร่วมของกลุ่ม โดยให้งานแต่ละกลุ่มสอดคล้องกัน และเสร็จในเวลาที่กำหนดให้ ถ้าหน่วยงานต่างทำงานของตนไปโดยไม่คำนึงถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่จัดให้มีการประสานงานที่ดี ไม่มีโอกาสที่หน่วยงานนั้นจะบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพได้

และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารักษ์ อินทร์พุง (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า บทบาทของผู้บริหารตามการรับรู้ของครู ด้านการประสานงาน อยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประดิษฐ์ ระสิตานนท์ (2528 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาที่มีกระบวนการบริหารงานด้านการประสานงานอยู่ในระดับปานกลาง

ด้วยเหตุนี้ ในองค์การจึงเห็นควรให้มีการประสานงานเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล วัสดุ และทรัพยากรอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายช่วยลดความขัดแย้งให้น้อยลงหรือหมดสิ้นไป เป็นการช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 ด้านการประเมินผล พบว่า อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ หนัส หันนาคิน (2524 : 54) ที่กล่าวว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็นในการบริหารงานโดยทั่วไปหน่วยงานจำเป็นต้องมีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ ต่อเนื่องกันไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานว่าบรรลุตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด ดังนั้น ในการประเมินผลงานจึงต้องนำเอาวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานมาเป็นบรรทัดฐานที่ใช้วัดหรือประเมินผล เพื่อดูว่างานที่ได้รับกระทำให้ในแต่ละหน่วยนั้นได้ผลสมความมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินดา เพราะสุนทร (2535 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดมีระดับของการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารงานด้านการประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

จึงนับได้ว่า การประเมินผลเป็นการตรวจสอบและติดตามผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการรายงานผลว่างานที่ได้ทำไปนั้นบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ การประเมินผลเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการบริหารงาน แต่ในขณะที่เดียวกันก็อาจเป็นจุดเริ่มต้นที่จะวางแผนงานต่อไป โดยพิจารณาถึงผลงานที่ผ่านมาว่าได้ผลเพียงใด ฉะนั้นการประเมินผลที่ดีจะต้องกระทำตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง แสดงว่าถ้าผู้บริหารมีเจตคติการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในโรงเรียนสูง ก็มิผลให้นำกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดไปใช้ในโรงเรียนสูงเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของ เอกลักษณ์ สุวรรณ (2538 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีความ

สัมพันธ์กัน และยังคงคล้องกับผลการวิจัยของ สายพิน สะอาดเอี่ยม (2538 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า เจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาในทางบวก ตลอดจนสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรัญญา นามแก้ว (2538 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า เจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรมการปฏิบัติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรดำเนินการ ดังนี้

1.1.1 ควรจัดกิจกรรมฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเรื่องกระบวนการบริหาร เพื่อนำไปเสริมสร้างเจตคติต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.2 ควรจัดกิจกรรมที่ผดุงไว้ซึ่งเจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศในโรงเรียนให้มีความต่อเนื่อง เช่น อบรมให้ความรู้ และจัดสัมมนาศึกษาดูงาน โดยไปดูโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศ เพื่อให้ผู้บริหารจะได้มีเจตคติที่ดีและนำกระบวนการบริหารไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศอย่างประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาควรดำเนินการ ดังนี้

1.2.1 ควรศึกษาพัฒนาความรู้ และความสามารถในการปฏิบัติงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน และผู้เกี่ยวข้อง

1.2.2 ควรมีแผน โครงการ งาน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศในโรงเรียนให้สอดคล้องกับแผนป้องกันสารเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ เน้นให้บุคลากรทุกคนในโรงเรียนมีความตระหนักเห็นความสำคัญต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศ ตลอดจนส่งเสริมครูที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศโดยตรง เช่น ครูแนะแนว ครูประจำชั้นเข้ารับการอบรมเพื่อให้มีความรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศ และนำมาใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.2.2 ควรมีแผน โครงการ งาน ด้านการออกกำลังกายให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และควรมีแผน โครงการ งาน ด้านการประชาสัมพันธ์ให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศในโรงเรียน เพื่อให้ได้รับความร่วมมือและประสบผลสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศมากยิ่งขึ้น

1.2.3 ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน โดยมีตัวแทนครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายร่วมเป็นคณะกรรมการ และจัดให้มีการประชุมร่วมกันทุกเดือน เพื่อจะได้ทราบผลการปฏิบัติงานและจะได้ช่วยกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างต่อเนื่อง

1.2.4 ควรมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และควรมีการติดตามนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดซึ่งได้ออกจากโรงเรียนไปแล้ว ตลอดจนควรศึกษานักเรียนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นรายบุคคล เพื่อหาสาเหตุที่ถูกต้องจะได้ดำเนินการแก้ไขอย่างทันทั่วถึงต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

2.1 การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เท่านั้น การวิจัยในโอกาสต่อไป จึงควรศึกษาเจตคติของผู้เกี่ยวข้องต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน เช่น ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุมชนในท้องถิ่น เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นที่กว้างขวางออกไป และเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาแต่ละภาค เนื่องจากแต่ละภาคมีปัจจัย สภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ทำให้เจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้บริหาร โรงเรียนแตกต่างกันด้วย ซึ่งจะเป็ประโยชน์และเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป

2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับกระบวนการบริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ